

efter Sagkyndiges Mening omtrent gjøre det umuligt for Præſten at exiſtere, da hans Hovebindtægt i flere af dette Stifts Menigheder fornemmelig beſtaar af Dffer, men det er ogſaa et Punkt, ſom, hvis det viſer ſig at komme frem i det Omfang, der paſtaas, altid ſenere vil kunne rettes. Den væſentligſte Anke, jeg har imod Forſlaget, er imidlertid det unødvendig vide Udtryk, ſom jeg ſynes, at det flere Steder har brugt for at naae et Reſultat i de kirkelige Spørgsmaal, idet man har ved Siden af Udtrykket „Kirkelige Die-med“ paa Finantsloven om denne Konto forceret enkelte Steder brugt Udtryk om Statskaſſen, idet man dog ved andet Udtryk i § 11 har villet ſkjelne imellem almindelig Statskaſſe og denne Konto. Det er et Punkt, ſom forekommer mig ikke at være heldig redigeret, men det kan ikke forhindre mig fra at ſtemme for Indſtillingen. Jeg har allerede i Betænkningen iſſor udtalt, at det for mig er aldeles klart, at dette Spørgsmaal om de kirkelige Indtægters rette Stilling til Stat og Kirke er uløst, det er i Virkeligheden endnu uløst baade til den ene og den anden Side. Enten alle Indtægterne indbrages i Statskaſſen eller de ſtilles i en Fond eller paa en Konto, ſaa vil det blive det Samme; hvis der nogenſinde kommer et Materiale frem til at løſe dette Spørgsmaal, ſaa vil det ſtille ſig ſom det, der ved en enkelt Lov faktisk for en Tid er afgjort, men ſom dog ſenere vil paa-virkes ſaare praktiſt af den Beſvarelſe, hvortil man i det ofte omtalte Stridsſpørgsmaal kommer. Jeg har tilladt mig at udvikle dette nærmere i den iſſor af Udvalget afgivne Betænkning. Lige vi f. Ex. Spørgsmaalet om Fæſteafgifterne vare faſte eller løſe før 1792, ſaa er det nu faktisk afgjort engang ved en enkelt Lov paa den Tid, men Beſvarelſen af dette ſaa stærkt omſtridte Punkt vil dog ſtedſe indvirke paa, hvorledes Fæſteveſenets Udvikling eller rettere Afvikling efter en mulig udtømmende Beſvarelſe af dette Punkt i Fremtiden vil blive. Derfor er jeg overbevist om, at hvis der nogenſinde kommer Materiale frem til at løſe det Spørgsmaal, der her foreligger, og det kan løſes fuldſtændig, ſaa vil det ſtaa lige godt med ſine Krav baade overfor

den 1ſte, 2den og 3die af de her fremsatte Indſtillinger. Jeg kunde vel have ønsket, at dette Spørgsmaal var blevet løst, førend man tog en endelig Beſtemmelse i denne Sag, men Materialet dertil mangler i nogen overffuelig Form for Diebliffet. Man ſer jo, at ſelve det nærværende Things dygtigſte Jurister aabenbart ikke have havt Udgang til at ſe de Kilder, ſom ere de beſtemmende, de have aldrig nogenside været ſamlede, der har ikke været nogen Anledning til at ſamle dem, ſaa at det ikke er let for Diebliffet at danne ſig nogen Mening derom. Jeg ſkal herefter vende mig til nogle af de ſaldne Udtalelſer. Man har i diſe angrebet Indſtillingen Nr. 1 med, at det er en Forkerthed med denne Kornlønning. Det er man nu kommen fra, har man ſagt; men, idet jeg vil give min Stemme for Forſlaget, vil jeg nedlægge en Proteſt imod denne Betragtning, thi, hvorfor har der viiſt ſig Vanſkelighed før ved Kornlønningerne? Fordi Staten havde kun rede Penge, men ſkulde ſvare Lønningerne i Korn. Herefter ſaar derimod Staten ſine Afgifter dertil ogſaa i Korn, alſaa kommer denne Vanſkelighed ikke frem, ſom kun indtræder, naar man har ſine Indtægter givne i Penge, og ſkal ſvare Lønningerne i Korn. Naar det med Indtægter og Afgifter i Penge til Normalarten gaar lige op, og der ikke bliver noget Overſkud, ſom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) før udviklede, ſaa vil det ſke, at, naar Kapitelarten ſenere ſom i 1864 bliver 1 Rd. under den normale Kapitelstart, at Staten da med Lønninger i Penge efter Beregninger, ſom bleve anſtillede iſſor, i ſaadant Maa vil komme til at give 400,000 Rd. udover det ſædvanlige Beløb til Præſternes Lønning, der da ikke kunne bringes tilveie af de overtagne Indtægter formeddelt de lave Kornprifer, men maa bringes tilveie ad andre Veie. Derfor tror jeg, at indtil Indtægten bliver omdannet til faſt aarlig Pengeindtægt, ſtaaer Staten ſig ſærlig bedſt ved at give i det ſamme Stof, ſom den modtager, nemlig Korn, og, naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) endvidere gjorde gjældende, at man manglede Tiendeafløſningen, ſaa ſkal jeg be-